

Aan de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Zeist, 14 februari 2013

Betreft: Beroepschrift bestemmingsplan Austerlitz-Zeisterbossen (gemeente Zeist).

Geachte voorzitter,

Op 06 november 2012 heeft de gemeenteraad van de gemeente Zeist het bestemmingsplan Austerlitz/Zeisterbossen vastgesteld (zie ook bijlage 1: 'Vaststellingsbesluit Austerlitz/Zeisterbossen'). Het bestemmingsplan is voor de periode vanaf 10 januari tot en met 21 februari 2013 voor het instellen van beroep ter inzage gelegd. Hierbij tekent de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. beroep tegen het betreffende vaststellingsbesluit aan. Eerst zal kort worden ingegaan op het planproces, waarna de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. haar beroepsgronden nader zal toelichten. De beroepsgronden zijn zowel procedureel als inhoudelijk van aard.

1. Planproces

Het opstellen van het bestemmingsplan Austerlitz/Zeisterbossen heeft een relatief zeer lange periode in beslag genomen. Zo is de 'Nota van Uitgangspunten' voor het betreffende bestemmingsplan reeds in 2006 voor het indienen van inspraakreacties ter inzage gelegd. Mede gezien het lange verloop voor het opstellen van het bestemmingsplan heeft de gemeente tussentijds reeds aan diverse ruimtelijke ontwikkelingen zoals deze binnen het bestemmingsplangebied waren voorzien haar goedkeuring gegeven, zoals o.a. aan de aanleg van de nieuwe Krakelingweg, herstructurering/nieuwbouw op de buitenplaats Sonnehaert, evenals op de terreinen van de KNVB en Woudschoten, maar bijvoorbeeld ook aan de uitbreiding van het sportcomplex Schaerweijde, als ook nieuwbouw op het tenniscomplex van Shot. Aangezien voor de nieuwe Krakelingweg, evenals de ruimtelijke ontwikkelingen op de terreinen van de KNVB en ook de buitenplaats Sonnehaert een aparte bestemmingsplanprocedure is gevolgd zijn deze gebieden buiten het onderhavige bestemmingsplan gelaten.

Door de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. is behalve op de 'Nota van Uitgangspunten' ook een inspraakreactie op het voorontwerp-bestemmingsplan uitgebracht, als ook op het ontwerp-bestemmingsplan (zie ook bijlage 2: 'Zienswijze Stichting Milieuzorg Zeist e.o. op ontwerp-bestemmingsplan'). In de 'Nota van Zienswijzen' wordt door de gemeente op de op het Ontwerp-bestemmingsplan ingebrachte zienswijzen een reactie gegeven (zie ook bijlage 3: 'Nota van Zienswijzen'). Uiteindelijk is het bestemmingsplan, zoals ook hiervoor al aangegeven, op 06 november 2012 door de gemeenteraad van Zeist gewijzigd vastgesteld.

2. Beroepsgronden

Zoals ook al onder het hoofdstuk: 'Planproces' aangegeven, zijn diverse ruimtelijke ontwikkelingen niet langer in dit bestemmingsplan planologisch verankerd, aangezien daar eerder al door de gemeente een apart (postzegel)bestemmingsplan voor was vastgesteld (o.a. nieuwe Krakelingweg, uitbreiding KNVB, uitbreiding Sonnehaert). Wel heeft de gemeente bepaalde andere ruimtelijke ontwikkelingen, waarvoor zij inmiddels gedurende de periode van opstelling van het bestemmingsplan (al dan niet op basis van een projectbesluit) haar goedkeuring heeft gegeven (o.a. uitbreiding sportpark Schaerweijde, sloop/nieuwbouw Woudschoten, teruggave Harlanterrein aan de natuur) mede in voorliggend bestemmingsplan planologisch verankerd. Tegen veel van de aangegeven ruimtelijke ontwikkelingen, althans voor zover daarbij van een aantasting van waarden van natuur en landschap sprake was, zijn ook al eerder door de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. afzonderlijke zienswijzen ingebracht, hetgeen er echter uiteindelijk niet toe heeft geleid dat alsnog van gegeven ontwikkelingen werd afgezien. Gezien de onherroepelijkheid van de gegeven besluiten, zijn (eventuele) bezwaren tegenover de betreffende ontwikkelingen in

voorzien, zijn zowel procedureel als inhoudelijk van aard. Alvorens de betreffende beroepsgronden zullen worden behandeld, zal eerst een korte karakteristiek van de plangebied worden gegeven.

2.1. Karakteristiek plangebied

Het gebied alwaar de uitbreiding van de camping wordt beoogd is gelegen in de zogenaamde kuil, hetgeen feitelijk een grootschalige ontgroning van dit gedeelte van de Utrechtse Heuvelrug betreft zoals deze halverwege de vorige eeuw heeft plaatsgevonden. Reeds enige tijd na deze ontginning ontwikkelden zich in de kuil hoge natuurwaarden (zie ook bijlage 4: 'Natuurwaarden kuil De Krakeling'). Zo vestigde zich op een van de wanden een oeverzwaluwkolonie en in een grotere poel o.a. de rugstreeppad. Mede gezien het voedselarme milieu kwam er in het gebied allereerst spontaan heide tot ontwikkeling, met in een latere fase op bepaalde gedeeltes ook de (spontane) ontwikkeling van bos van voornamelijk grove den en ook berk. Later is ook, mede door de overdracht van een groot gedeelte van de gronden aan de Stichting Utrechts Landschap, een actief beheer gevoerd, waarbij o.a. een deel van de spontane opslag van bomen/bos werd verwijderd ten gunste van de heide. In die zin vormt de heide zoals deze nu in de kuil voorkomt een belangrijk sleutelgebied/stapsteen binnen de heidecomplexen zoals deze thans op de Utrechtse Heuvelrug voorkomen.

Alhoewel de ontwikkelingsgeschiedenis van het gedeelte van de kuil alwaar de camping zich nu wil uitbreiden de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. niet geheel bekend is, is wel duidelijk dat zich daar althans een opgaand bos van voornamelijk grove den en ook berk bevindt¹. Wel kwam ook hier en daar de opslag van o.a. de Amerikaanse vogelkers voor, maar deze is door gericht beheer inmiddels (grotendeels) verwijderd. Duidelijk is al wel dat het bos een duidelijke gelaagde structuur heeft, niet in de laatste plaats vanwege de natuurlijke ontwikkeling van een struiklaag (met o.a. lijsterbes, vuilboom, Drents krentenboompje, etc.). Daarnaast is er een voor de gegeven groeiplaats ook een kenmerkende ondergroei aanwezig (met o.a. brede wespenorchis, bosbes, brede stekelvaren, bochtige smele, rankende helmbloem, etc.). In die zin kan het bos wel degelijk als karakteristiek voor het ter plaatse van nature voorkomende Kussentjesmos-Grove dennenbos (*Leucobryo-Pinetum*), respectievelijk het Berken-Zomereikenbos (*Betulo-Quercetum*) worden gezien. Meer in het bijzonder komt met name in de noord-oosthoek van het terrein een van het overige gedeelte enigszins afwijkend vegetatietype voor, o.a. door het voorkomen (in de struiklaag) van soorten als de geoorde wilg, de grauwe wilg en de bastaard van deze beide laatste soorten, dat waarschijnlijk als een relict kan worden gezien van een vorm van struweelvegetatie uit de Klasse der Wilgenbroekstruwelen (*Franguletea*). Voorts komt er binnen het gebied waar de uitbreiding van de camping is voorzien ook een (gegraven) waterpartij met (opgeworpen) wallen voor, alwaar ook een bepaalde (natuurlijke) ontwikkeling heeft plaatsgevonden. Gezien de aanwezige biotoop- en structuurvariatie, maar ook gezien de ligging te midden aangrenzende natuurgebieden, komen er binnen het bosgebied waar nu de uitbreiding van de camping is voorzien, tal van kenmerkende diersoorten voor, die hetzij binnen het plangebied hun biotoop hebben, hetzij er foerageren en/of doortrekken (zie voor nadere details ook het rapport: 'Ecologische onderzoek uitbreidingslocatie camping De Krakeling (Ecologisch adviesbureau van den Bijtel, 2006)'). Mede gezien de aanwezige natuurwaarden maakt het betreffende gebied overeenkomstig het Streekplan 2005-2015 een integraal deel uit van de Ecologische hoofdstructuur van de provincie Utrecht (zie ook bijlage 5: 'Gebieden binnen de groene contour (Provincie Utrecht, 2005)').

¹ Zo zou voordat hier bos tot ontwikkeling kwam er mogelijk ook nog zogenaamde 'landbouwvoorbouw' hebben plaatsgevonden.

Behalve dat aan het gebied waar de uitbreiding is voorzien dus o.i. wel degelijk een bepaalde natuurwaarde dient te worden toegekend, fungeert het betreffende gebied thans ook als een groene buffer voor de aan de camping grenzende natuurgebieden. Door de beoogde uitbreiding van de camping zullen dus niet alleen de ter plaatse aanwezige natuurwaarden verloren gaan, maar zal naar verwachting ook de verstoring van aangrenzende natuurgebieden groter worden.

2.2 Procedurele beroepsgronden

Het ecologische onderzoek dat t.b.v. de door de initiatiefnemer beoogde uitbreiding van de camping is uitgevoerd heeft plaatsgevonden in 2006. De onderzoeker heeft daarvoor op 16 augustus 2006 een veldbezoek van twee uur aan het terrein gebracht. Uit dat (korte) veldbezoek is naar voren gekomen, dat er ter plaatse van de wallen rondom de (gegraven) waterpartij in ieder geval de zandhagedis (FFW, cat. 3) voorkomt. Daarnaast zijn er behalve konijnen binnen het betreffende bosperceel ook eekhoorns (FFW, cat. 2) waargenomen, zij het (nog) geen nesten zijn aangetroffen. Ook wordt in het uitgevoerde ecologische onderzoek aangegeven, dat er binnen het gebied tijdens het veldbezoek diverse bomen met holten zijn aangetroffen. Geconcludeerd wordt evenwel dat 'het in alle gevallen berken met meest ondiepe inrottingsgaten betrof, die ongeschikt lijken als verblijfplaats voor vleermuizen'.

Nu zijn o.i. op de eerste plaats de inventarisatiegegevens zoals deze aan het besluit van de gemeente ten grondslag hebben gelegen verouderd. Daarnaast moet de inventarisatie toch uiterst summier worden geacht, evenals heeft deze feitelijk buiten het broedseizoen plaatsgevonden, waardoor o.a. geen goed beeld is van eventueel binnen het plangebied broedende vogels, al dan niet van vogels met permanent jaarrond beschermde nesten. In die zin had het o.i. toch voor de hand gelegen dat het ecologische onderzoek door Bureau Van den Bijtel uit 2006 alsnog was geactualiseerd. Daarnaast is het zo, dat toch gezien het (in potentie) voorkomen van (strikt) beschermde soorten (o.a. zandhagedis, hazelworm, vleermuizen, etc.), daarna toch een meer uitgebreid natuuronderzoek was uitgevoerd (zie ook bijlage 6: 'Brochure buiten aan het werk'). Pas bij een actueel en ook uitgebreid onderzoek kan immers ook worden bepaald of de beoogde ruimtelijke ontwikkeling al dan niet strijdig moet worden geacht met de FFW.

Verder is de grond waar de uitbreiding is voorzien (nog) in eigendom van de gemeente, althans was dat het geval op het moment van de vaststelling van het bestemmingsplan door de gemeenteraad. Nu zijn er ten tijde van de behandeling van het bestemmingsplan in de gemeenteraad twijfels gerezen of de initiatiefnemer, ook gezien de economische crises, evenals de aan de beoogde uitbreiding verbonden randvoorwaarden, het betreffende terrein in de toekomst nog wel voor de uitbreiding van zijn camping wil gebruiken.

Feitelijk huurt de initiatiefnemer op dit moment de betreffende gronden van de gemeente, teneinde daar aangrenzend aan de camping voor de campinggasten bepaalde recreatieve activiteiten te kunnen ontwikkelen. Zo was aldaar o.a. in een speelbos voorzien (zie voor overzicht ook bijlage 7: 'Contract/Beheerplan Uitloopstrook'). Voor zover de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. dat heeft kunnen nagaan is aan de ontwikkeling van de gegeven activiteiten evenwel niet tot nauwelijks uitvoering gegeven, maar heeft de initiatiefnemer wel (in de loop van d tijd) ter plaatse zijn camping reeds aanzienlijk met een aantal kampeerplekken uitgebreid, hetgeen niet alleen ten koste van het aldaar aanwezige bos is gegaan, maar feitelijk ook in strijd moet worden geacht met hetgeen in de overeenkomst met de gemeente is overeengekomen².

Voorts zijn aan de beoogde uitbreiding overeenkomstig het ecologische onderzoek zoals dat daartoe door het Ecologisch adviesbureau Van den Bijtel is opgesteld, ook een aantal randvoorwaarden verbonden (zie ook bijlage 8: 'Ecologische onderzoek uitbreidingslocatie camping De Krakeling (Ecologisch adviesbureau van den Bijtel, 2006)', Hoofdstuk 6: 'Aanbevelingen voor inrichting en beheer'), maar heeft feitelijk de initiatiefnemer ten tijde van het veldbezoek door de raadsleden/raadsbehandeling reeds aangegeven dat als hij de gegeven maatregelen dient te nemen alvorens hij kan uitbreiden, het vanuit financieel

² Verder moet de gegeven (illegale) uitbreiding natuurlijk ook strijdig worden geacht met diverse wettelijke kaders, zoals deze nu juist in dit beroepschrift nader aan de orde worden gesteld.

oogpunt dan nog maar de vraag is of hij de gegeven uitbreiding ook daadwerkelijk kan realiseren. Nu heeft de gemeente dienaangaande alsnog in de bestemmingsplanregeling opgenomen dat ook een gefaseerde uitbreiding (kennelijk) aanvaardbaar is als maar vóór de betreffende uitbreiding in de gegeven inrichtingsmaatregelen wordt voorzien (zie hiertoe ook de bestemmingsplanregeling, art. 13.3.2), maar daarmee blijft het feitelijk onduidelijk of de beoogde uitbreiding ook binnen de planperiode zal worden gerealiseerd. Gezien de onzekere status of de uitbreiding dan ook binnen de bestemmingsplanperiode (van 10 jaar) zal plaatsvinden, is de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. dan ook van mening dat alleen vanuit die grond goedkeuring aan dit gedeelte van het bestemmingsplan had moeten worden onthouden.

2.3 Inhoudelijke beroepsgronden

Zoals ook in het voorgaande al aangegeven maakt het plangebied een integraal deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) van de provincie Utrecht. Voor dergelijke gebieden geldt het zogenaamde 'Nee, tenzij' beginsel, hetgeen inhoudt dat (zie ook 'Streekplan Utrecht 2005-2015', evenals bijlage 9: 'PRV, art. 5: 'Natuur'):

'Nieuwe plannen, projecten of handelingen binnen en in de nabijheid van deze gebieden niet zijn toegestaan indien deze de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant aantasten, tenzij er geen reële alternatieven zijn en er sprake is van redenen van groot openbaar belang'.

In het ecologische onderzoek zoals dat door het Ecologische bureau Van den Bijtel is uitgevoerd, wordt dan ook uitgebreid bij dit 'Nee, tenzij-beginsel' stilgestaan. Aangezien met de uitbreidingsplannen van de camping het ter plaatse in het 'Natuurgebiedsplan Utrechtse Heuvelrug' voor het plangebied aangegeven natuurdoel(type), te weten: 'Bos van voedselarme zandgrond', feitelijk onbereikbaar wordt, wordt door het Ecologische adviesbureau geconcludeerd dat er wel degelijk sprake is van een significante aantasting van de EHS (zie ook bijlage 10: 'Ecologische onderzoek uitbreidingslocatie camping De Krakeling (Van den Bijtel ecologisch onderzoek, 2006)', Hoofdstuk 5.6.6: 'Conclusie'). Overeenkomstig het voor de EHS van kracht zijnde 'Nee, tenzij-beginsel' is de uitbreiding dan ook alleen mogelijk indien er geen reële alternatieven aanwezig zijn en er sprake is van een groot openbaar belang.

Nu is (en blijft) de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. allereerst van mening, dat er in het voorkomende geval geen groot openbaar belang aanwezig is. Weliswaar is er dan een nader onderzoek uitgevoerd naar het maatschappelijke belang van de beoogde uitbreiding (zie ook het rapport: 'Integraal plan Recreatiepark De Krakeling (Van Nuland en Partners, 2007)'), maar deze dient o.i. toch als uitermate summier te worden beschouwd. Allereerst komen er op de Utrechtse Heuvelrug en aangrenzende gebieden al, ook gezien de behoefte, een relatief groot aantal campings voor. Daarnaast bestaat de camping De Krakeling (met een huidig oppervlak van 22 ha) nu immers al uit een relatief groot aantal jaarplaatsen (230), toeristische plaatsen (100) en seizoenplaatsen (250), zeker ook als je dat vergelijkt met andere campings in de omgeving (zie ook bijlage 11: 'Integraal plan Recreatiepark De Krakeling (Van Nuland en Partners, 2007), tabel op pag. 23'). Feitelijk is er o.i. bij het thans voorgenomen voorstel dan ook eerder sprake van het volgen van de wensen van de initiatiefnemer dan dat die uitbreiding noodzakelijk zou zijn vanuit een regionale behoefte, evenals vanuit de levensvatbaarheid van het bedrijf. Dat de eigenaar met name wat betreft de 230 jaarplaatsen, dus de plekken met stacaravans, een kwaliteitsslag wil maken door deze een ruimere oppervlakte geven is uiteraard het goede recht van de ondernemer³, althans voor zover er daarvoor natuurlijk geen planologische belemmeringen zijn, maar dient die kwaliteitsslag o.i. dan niet ten koste te gaan van een uitbreiding elders met een 70-tal toeristische comfortplaatsen én een tweetal groepskampeervelden midden in de natuur/EHS.

Nu zou volgens het uitgevoerde ecologische onderzoek voor de uitbreiding van de verblijfsrecreatieve terreinen binnen de EHS een uitzondering gelden voor terreinen die overeenkomstig het Streekplan 2005-2015 zijn gelegen binnen de gebiedscategorie:

³ Door het creëren van ruimere jaarplaatsen zal het aantal volgens de plannen uiteindelijk worden teruggebracht van 230 naar 160 jaarplaatsen, waar dan uiteraard naar verwachting vanwege de hogere kwaliteit ook hogere inkomsten tegenover zullen staan.

'Landelijk gebied 3': Verwevenheid van functies. Voor dergelijke gebieden zou een uitbreiding van bestaande recreatieterreinen binnen de EHS wel mogelijk zijn, indien die uitbreiding deel uitmaakt van een integraal plan waaruit blijkt wat de winst voor natuur (en landschap) is. De Stichting Milieuzorg Zeist e.o. tekent daarbij dan wel aan, dat weliswaar overeenkomstig het Streekplan 2005-2015 binnen gebieden die vallen binnen de gebiedscategorie landelijk gebied 3 de uitbreiding van recreatie-toeristische voorzieningen voor zowel dag- als verblijfsrecreatie mogelijk is als die uitbreiding een onderdeel is van een integraal plan waaruit de ruimtelijke kwaliteitwinst blijkt, kennelijk ook op de Utrechtse Heuvelrug, maar dat o.i. toch niet uit het Streekplan/PRV naar voren komt dat dat dan ook (zomaar) voor gebieden geldt die (eveneens) deel uitmaken van de EHS (zie ook bijlage 12: 'Streekplan 2005-2015, 'Gebiedscategorie Landelijk gebied 3', evenals bijlage 13: 'PRV', artikel 6: 'Recreatie' en dat wat art. 6 betreft in het bijzonder de voorwaarden in art. 6.2.3)⁴. Overeenkomstig de PRV, art. 6.2.3: 'Uitbreiding bestaande verblijfsrecreatie', onder 2.c blijft immers óók voor gebieden gelegen binnen LG 3 (mede) de voorwaarde gelden, dat voor een *'uitbreiding gelegen binnen een gebied dat is aangeduid als 'Groene contour' de wezenlijke kenmerken en waarden niet significant mogen worden aangetast*.

Alhoewel er op basis van de in het rapport van het Ecologische adviesbureau Van den Bijtel gegeven aanbevelingen dan een inrichtingsplan is gemaakt (zie ook bijlage 14: 'Inrichtingsvisie uitbreidingslocatie camping De Krakeling (SpellerCo Meerding, 2007)'), evenals daarover ook door het Ecologische adviesbureau Van den Bijtel een positief advies is uitgebracht (zie ook het rapport: 'Mogelijkheden natuurwinst camping De Krakeling (Bureau Van den Bijtel, 2007)'), is o.i. van enige natuurwinst in het onderhavige plan evenwel geen enkele sprake. Door de beoogde uitbreiding van de camping zal er immers gewoon een stuk bos met een (overwegend) natuurlijke samenstelling verdwijnen, waarvoor dan een aantal randbiotopen in de plaats komen, die ook nog eens onder een sterke recreatiedruk zullen staan. Zo wordt uit de in het betreffende toetsingsrapport van het Ecologische adviesbureau Van den Bijtel gegeven tabellen duidelijk dat het terrein (zoals te verwachten) in ieder geval voor bepaalde kwetsbare bossoorten, die toch als kenmerkend moeten worden beschouwd voor het natuurdoeltype zoals dat overeenkomstig het 'Natuurgebiedsplan Utrechtse Heuvelrug' ter plaatse van kracht is, zoals o.a. de boomarter, evenals bepaalde vleermuissoorten (o.a. grootoorvleermuis, gewone baardvleermuis) achteruit zal gaan (zie ook de betreffende bijlage 15: 'Mogelijkheden natuurwinst camping De Krakeling (Bureau Van den Bijtel, 2007)' en dan in het bijzonder Hoofdstuk 2: 'Mogelijke natuurwinst')⁵, terwijl het gebied, juist ook gezien de ligging te midden van heidevelden, juist nu voor bossoorten een (belangrijke) functie kan vervullen, niet alleen als leefgebied, maar ook als foerageergebied en/of als migratiezone⁶. Bovendien komen de (bosrand)soorten waaraan dan (eventueel) overeenkomstig het toetsingsrapport door de nieuwe inrichting ruimte wordt geboden, nog afgezien van het feit of deze zich daar überhaupt al zullen vestigen vanwege de te verwachten verstoring door het (intensieve) gebruik van het terrein, nu ook al in de omgeving in al dan niet grotere aantallen voor, dus ook in die zin levert de beoogde uitbreiding dan dus niet de (volgens het onderzoeksbureau) vereiste natuurwinst op⁷. Niet in

⁴ Overigens zou overeenkomstig de nieuwe PRS/PRV 2013-2028, die overigens nog niet van kracht is, wel voor de verblijfsrecreatie op de Utrechtse Heuvelrug een soort van 'saldo-benadering' van kracht zijn, waarbij recreatieverblijven uit kunnen breiden als op basis van een gebiedsgerichte aanpak kwaliteitwinst ontstaat, bijvoorbeeld door een uitruil van bestemmingen (zie ook de 'Ontwerp-PRV', Hoofdstuk 6.5.1: 'Ecologische hoofdstructuur', onder het kopje: 'Relatie met recreatie', pag. 73).

⁵ Dat zal ongetwijfeld ook gelden voor het ree, die kennelijk niet als doelsoort voor het gegeven natuurdoeltype geldt.

⁶ Frappant hierbij is dat men nota bene juist nadrukkelijk bij de ontwikkeling van de aan de camping De Krakeling grenzende terreinen van Sonnehaert en feitelijk ook het bedrijvenpark Seyst met de ligging in de EHS heeft rekening gehouden en bij Sonnehaert zelfs specifieke doorgangen in de geplaatste hekwerken heeft open gelaten, teneinde de passage van dieren en dan in het bijzonder het ree niet te belemmeren.

⁷ Overigens is ook de: 'Adviescommissie Recreatie en Toerisme' overeenkomstig haar 'Toetsingsadvies bungalowpark De Krakeling' (van juli 2008) over de beoogde uitbreiding van mening, dat *'de gevolgen voor de natuur als gevolg van de uitbreiding binnen het bestaande kamperterrein, de uitbreidingslocatie en het bosgebied door het treffen van inrichtings- en beheersmaatregelen slechts*

de laatste plaats zal bovendien, waarin in het gegeven toetsingsrapport op zich geen enkele aandacht wordt gegeven, de uitstraling van de camping op aangrenzende kwetsbare natuurgebieden (naar verwachting) veel groter worden.

Meer in het bijzonder valt het bovendien op, dat in de 'Inrichtingsvisie uitbreidingslocatie camping De Krakeling (SpellerCo Meerding, 2007)' geen enkele rekening wordt gehouden met de aanbeveling uit het ecologisch onderzoek van het Ecologische adviesbureau uit 2006 om een zo groot mogelijk deel van de vegetatiekundig interessante bosstrook langs de noordoostzijde te sparen (zie ook de betreffende bijlage 8: Ecologisch onderzoek uitbreidingslocatie camping De Krakeling (Ecologisch adviesbureau van den Bijtel, 2006)', Hoofdstuk 6: Aanbevelingen voor inrichting en beheer).

Gezien aangegeven bevindingen is de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. dus van mening dat er van de beoogde uitbreiding dus niet alleen wel degelijk een significante aantasting van de EHS uitgaat, ook gezien het natuurdoeltype: 'Bos van voedselarme zandgronden' zoals dat ter plaatse overeenkomstig het Natuurbeheerplan Utrechtse Heuvelrug van kracht is, maar ook dat de daarmee gepaard gaande aantasting van het bosmilieu door gegeven inrichtings- en beheersmaatregelen op geen enkele wijze zal worden gemitigeerd/gecompenseerd en dus ook (per saldo) geen sprake is van natuurwinst. In die zin acht zij de gegeven ontwikkeling dus wel degelijk strijdig met de dienaangaande van kracht zijnde provinciale regelgeving (zie behalve de betreffende bijlage 9: 'PRV, art. 5: 'Natuur', ook de betreffende bijlage 13: 'PRV', artikel 6: 'Recreatie' en dat wat art. 6 betreft in het bijzonder de voorwaarden in art. 6.2.3).

Tenslotte de overeenkomstig de landelijke en provinciale regelgeving vereiste compensatie. Indien er immers sprake is van een significante aantasting van de EHS is er (over)compensatie noodzakelijk (zie eveneens de betreffende bijlage 9: 'PRV', art. 5: 'Natuur'). Aangezien overeenkomstig het voorliggende ecologische onderzoek er wel degelijk sprake is van een significante aantasting van de EHS, die (mede) gezien het ter plaatse in het 'Natuurgebiedsplan Utrechtse Heuvelrug' van kracht zijnde natuurdoeltype: 'Bos van voedselarme zandgronden' o.i. dus ook niet kan worden gemitigeerd, dient er o.i. dus voor de beoogde ontwikkeling, zo deze überhaupt al aanvaardbaar moet worden geacht, dus wel degelijk compensatie plaats te vinden. In die zin is het eigenlijk ook navrant dat men in het kader van het Agenda 2010 project 'Hart van de Heuvelrug' nu juist (op basis zogenaamde saldobenadering) op de Utrechtse Heuvelrug een aantal terreinen aan de natuur heeft teruggegeven, zoals o.a. het nabij de camping De Krakeling gelegen Harlan-terrein, juist ook om in het hart van de Utrechtse Heuvelrug de (meer) geïsoleerd gelegen natuurgebieden (wederom) met elkaar te verbinden, terwijl men hier dan zo maar een stuk natuur verloren laat gaan en dat dan nota bene zonder enige compensatie.

Daarnaast is o.i. ook overeenkomstig de Boswet compensatie noodzakelijk. De gemeente geeft in haar reactie op de dienaangaande gegeven zienswijze van de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. dan weliswaar aan, dat boscompensatie niet noodzakelijk zou zijn, aangezien overeenkomstig de Boswet zou zijn bepaald dat een herplant niet noodzakelijk is indien het gaat om een werk overeenkomstig een vastgesteld bestemmingsplan. Nu moet het thans voorliggende plan o.i. wel degelijk ook in strijd worden geacht met het op het moment van vaststelling ter plaatse nog vigerende bestemmingsplan, te weten het in 1964 vastgestelde 'Uitbreidingsplan in hoofdzaak', waarin het terrein de bestemming: 'Sport en speelterrein' heeft, dus in die zin dient er o.i. wel degelijk voor de thans beoogde uitbreidingsplannen boscompensatie plaats te vinden. Voorts had de gemeente, evenals de provincie, gewoon van de initiatiefnemer kunnen (en moeten) eisen dat hij alvorens het nieuwe bestemmingsplan was vastgesteld met een boscompensatieplan was gekomen, zoals zij dat overigens (indertijd) ook voor de nieuwe Krakelingweg hebben geëist⁸.

gedeeltelijk ongedaan worden gemaakt' (zie in deze ook het: 'Toetsingsadvies bungalowpark De Krakeling (Adviescommissie Recreatie en Toerisme, 2008)', pag. 9).

⁸ Overigens wordt in de stukken telkenmale aangegeven dat er van de uitbreiding van 5.3 ha er maar 2.0 ha bos (gemeente), respectievelijk 2.9 ha bos (onderzoeker) verloren zou gaan, maar als je toch het nieuwe 'Inrichtingsplan (SpellerCo Meerding, 2007)' beziet dan zal toch duidelijk zijn dat er van het gehele bos, zoals dat thans ter plaatse aanwezig is, feitelijk niets resteert.

3. Conclusie

Allereerst zullen de plannen voor de uitbreiding van de camping zoals deze in het onderhavige bestemmingsplan zijn verankerd, ook gezien het ontbreken van de noodzaak van de uitbreiding, leiden tot een onevenredige aantasting van ter plaatse aanwezige waarden van natuur (en landschap). Daarnaast moeten de plannen o.i. ook strijdig worden geacht met de regelgeving zoals deze voor de EHS (en ook de FFW en de Boswet) van kracht worden geacht. In die zin verzoekt de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. u aan het gedeelte van het bestemmingsplan alwaar de uitbreiding van de camping De krakeling is voorzien alsnog aan de bestemming: 'Recreatie' met de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - stacaravans uitgesloten (sr-scu)' uw goedkeuring te onthouden.

Hoogachtend,

P. Greeven

B. de Wolf

Afz.: Stichting Milieuzorg Zeist e.o.

P/a: B. de Wolf

Kometenlaan 70

3721 JV Bilthoven

Bijlagen

- Bijlage 1: Vaststellingsbesluit Austerlitz/Zeisterbossen
- Bijlage 2: Zienswijze Stichting Milieuzorg Zeist e.o. op ontwerp-bestemmingsplan
- Bijlage 3: Nota van Zienswijzen
- Bijlage 4: Natuurwaarden kuil De Krakeling
- Bijlage 5: Gebieden binnen de groene contour (Provincie Utrecht, 2005)
- Bijlage 6: Brochure buiten aan het werk
- Bijlage 7: Contract/Beheerplan Uitloopstrook
- Bijlage 8: Ecologische onderzoek uitbreidingslocatie camping De Krakeling (Ecologisch adviesbureau van den Bijtel, 2006)', Hoofdstuk 6: Aanbevelingen voor inrichting en beheer
- Bijlage 9: PRV, art. 5: Natuur
- Bijlage 10: Ecologische onderzoek uitbreidingslocatie camping De Krakeling (Ecologisch adviesbureau van den Bijtel, 2006), Hoofdstuk 5.6.6: Conclusie
- Bijlage 11: Integraal plan Recreatiepark De Krakeling (Van Nuland en Partners, 2007), tabel pag. 23
- Bijlage 12: Streekplan 2005-2015, Gebiedscategorie Landelijk gebied 3
- Bijlage 13: PRV, artikel 6: Recreatie
- Bijlage 14: Inrichtingsvisie uitbreidingslocatie camping De Krakeling (SpellerCo Meerding, 2007)
- Bijlage 15: Mogelijkheden natuurwinst camping De Krakeling (Bureau Van den Bijtel, 2007)